

Kunsten en Wetenschappen.

RACHMANINOFF.

De groote zaal van het Amsterdamsche Concertgebouw was gisteravond weer getuige van een dier grootsche huldgingen, welke geen zeldzaamheid zijn wanneer er groote kunstenaars optreden. Het zeer talrijke publiek heeft **Rachmaninoff** een hulde bereid, welke hem tot vier toegiften dwong. Toen klapte hij echter het deksel van den vleugel dicht, ten teeken dat het werkelijk uit was. Toeujuichingen weerklonken, kortom het was een evenement.

Zooals zijn spel een evenement geweest is. Een virtuoos van den eersten rang is hij. Meer nog: een kunstenaar van zeer sterke en geweldige persoonlijkheid. Een heroïsche natuur van zeldzame vitaliteit en brandend temperament. Zijn heroïek doet hem eenigszins verwant lijken met Frederic Lamond; beiden geven den indruk van door hun spel een probleem al worstelend te overwinnen. Gestreden heeft hij en de zege behaald, maar hij schrijft niet freudig zum Siegen door een Schubertiaansche muzikaliteit; daarvoor is zijn strijd te zwaar geweest en heeft deze te zeer zijn harde sporen nagelaten. Toch is zijn „heldendom” geen brute kracht, afgewisseld door wat weeke, zoetige sentimentaliteit; tegenover een gezonde, levenskrachtigeforschheid staat het even gezond teer sentiment en beheerscht hij even gemakkelijk de tusschenschakeeringen. Rachmanhoff is een dier kunstenaars, wier optreden men nimmer vergeten zal; wier spel overweldigend is en onverbiddelijk onder den ban brengt.

De Standard 30-10-1929

Downloaded from Delpher, 2026

Arts and Sciences.

RACHMANINOFF.

Last night, the main hall of the Amsterdam Concertgebouw once again witnessed one of those grand tributes that are no rarity when great artists perform. The very large audience paid tribute to Rachmaninoff, which compelled him to give four encores. Then, however, he slammed the lid of the grand piano shut, signalling that it was truly over. Applause resounded; in short, it was an event.

Just as his playing has been an event. He is a virtuoso of the first rank. Even more: an artist of a very strong and formidable personality. A heroic nature of rare vitality and burning temperament. His heroism makes him seem somewhat akin to Frederic Lamond; both give the impression of overcoming a problem through their playing by wrestling. He has fought and achieved victory, but he does not stride "joyfully toward victory" through a Schubertian musicality; his struggle has been too arduous for that, and it has left too many hard marks. Yet his "heroism" is not brute force, interspersed with some weak, sweet sentimentality; opposed to a healthy, vigorous robustness stands an equally healthy tender sentiment, and he masters the nuances just as easily. Rachmaninoff is one of those artists whose performance one shall never forget; whose playing is overwhelming and inexorably brings one under its spell.

[Translation: Google]